

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Peloponéska válka

Athénský námořní spolek

X

Peloponéský spolek

Po řecko-perských válkách Athény velmi posílily svoji pozici. Menší městské státy se dobrovolně podřídily athénskému vedení v námořním spolku, další řecké státy se uchýlily pod ochranu Sparty v peloponésčém spolku. Obě seskupení sílila a postupem doby usilovala o omezení moci svého protivníka.

Athénám se vedení námořního spolku vyplatilo. Spravovaly spolkovou pokladnu, ze které bylo financováno loďstvo, ale Athéňané se nezdráhali peníze použít také pro opevnění a zkrášlení svého města. Zejména v době, kdy nejvyšším athénským úředníkem by **Periklés**, zažily Athény svůj zlatý věk. Byly postaveny nebo opraveny nádherné chrámy na athénské Akropoli, mohutnými hradbami byly Athény spojeny s přístavem Pireus.

Athény měly nad Spartou převahu na moři, Sparta měla lepší pozemní vojsko. Rozdílné bylo i politické uspořádání obou států.

Konflikty mezi oběma uskupeními nazrávaly delší dobu, k otevřené válce došlo v letech **431 – 404 př. n. l.** Demokratické Athény se střetly s aristokratickou Spartou.

Vojáci peloponésčého spolku vtrhli do Atiky a většinu osad zde vyplnili. Obyvatelé Atiky se stáhli do Athén za mohutné hradby, které Sparťané nedokázali překonat. Snažili se sice Athéňany vyprovokovat k otevřené bitvě, ale bez úspěchu.

Periklés Athéňany nabádal k tomu, aby se otevřené pozemní bitvě vyhnuli, stejně jako nechtěl dopustit, aby došlo ke střetnutí na otevřeném moři. Namísto toho se Athéňané měli soustředit na systematické napadání spartských přístavů a přerušení jejich zásobovací cesty. Tímto způsobem měli být členové peloponésčého spolku oslabeni tak, že by případné rozhodující střetnutí potom skončilo athénským vítězstvím.

Situaci v Athénách zkomplikovala epidemie moru, která byla do Atiky zavlečena z Egypta. Obětí epidemie se stal i samotný Periklés.

Dlouhý konflikt vyčerpával obě strany, vydržování armády likvidovalo pokladny obou spolků. Ve válce nakonec **zvítězili Sparťané**, kteří se spojili s dosavadním nepřítelem – **s Peršany**. Athény byly poraženy, jejich hradby byly strženy, většinu svého loďstva musely odevzdat vítězům. Ani Sparta však dlouho neudržela svoji převahu po vítězné válce.

Vyčerpání obou států nakonec vedlo k tomu, že se nepodařilo po skončení války obnovit klid a pořádek v zemi a oslabení řeckých osad využil **makedonský král Filip**, který si o padesát let později podrobil celé Řecko.

Dějiny peloponésčé války sepsal řecký historik **Thúkydídés**.